

РОЗВИТОК БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ПРОФЕСІЇ ТА ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ, АУДИТУ, ФІНАНСІВ

УДК 378

Атаманюк Алла

викладач

Хмельницький інститут МАУП

м. Хмельницький

Атаманюк Микола

голова

ХОО ВМГО "Студентська республіка

м. Хмельницький

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

Анотація

У статті розглядаються зародження та розвиток інновацій в області освіти, їх вплив на розвиток інноваційних механізмів в навчальному процесі, а також інноваційні підходи до навчання. Проводиться аналіз інноваційних підходів в педагогіці, досліджуються модернізаційний чинник умов освітньої системи у контексті моделювання освітніх процесів.

Ключові слова: *система освіти, моделі освіти, модернізація, моделювання освітніх процесів, інноватика.*

Необхідність посилення інноваційної діяльності зростає після появи значного числа шкіл із диференційованим навчанням, шкіл – експериментальних педагогічних майданчиків на базі навчальних закладів із метою створення, освоєння та розповсюдження педагогічних інновацій. Основні напрями діяльності бізнес-шкіл пов'язаних зі розробкою та освоєнням: зміст освіти, ефективних технологій навчання, виховання та розвитку студентів, нових форм організації освітнього процесу, оптимальних структур, систем та механізмів.

Над питаннями впровадження нових інноваційних працюють вітчизняні науковці [1] Г. М. Артюх, Л. В. Батчен Т. М. Боголіб, І. В. Дронова, М. Г. Слоква. Задачами інноваційної діяльності в освітній сфері було присвячено дослідження українських вчених, серед яких К. Ангеловські, Л. Ващенко, О. Козлова, Н. Артикуца, М. Поташник, О. Арламов, М. Бургін, В. Журавльов, Н. Юсуфбекова, А. Ніколс, Г. Герасимова, Л. Ілюхіна, І. Бежа, Л. Даниленко, І. Дичківська, М. Кларіна, О. Пехота, О. Попова, Л. Подимова, А. Прігожина, В. Сластьоніна, А. Хуторський та інші. В інноваційну діяльність науково-методичної роботи освітніх закладів входить розробка інформаційно-методичних комплексів, орієнтованих на проміжні та кінцеві результати пріоритетних форм та методів навчально-методичної діяльності.

Національний проект “Освіти” повинен включати розробку та впровадження сучасних освітніх технологій, покращення виховної роботи в навчальних закладах, підтримка та стимулювання інноваційних освітніх програм. Інновації (нововведення), як результат наукових пошуків та передового педагогічного досвіду, як найбільш оптимальним засобом підвищення ефективності освіти. Інновація означає новітність, новизну, зміни; застосовуючи до педагогічного процесу – це застосування нового у всі компоненти педагогічної системи – цілі, зміст, методи, засоби та форми виховання, організацію спільної діяльності викладача та студентів, їх методичного забезпечення [3].

Інноваційна діяльність – це засвоєння в освітніх закладах новітності, яка веде до змін стану функціонування та проектування розвитку освітньої системи, її підсистеми та складових. Інноваційні підходи викладання – це новітні методи спілкування зі студентом, позиція ділової співпраці з ними та долучення їх до глобалізаційних процесів педагогічних інновацій. Виділяють пріоритетні форми науково-методичної роботи: вивчення науково-методичної літератури, семінари-практикуми, тренінги, педагогічний моніторинг, інноваційні технології навчання та інтерактивні методи науково-методичної роботи [4].

Модель навчання, яка визначається педагогічною технікою, система методів та організаційних форм виховання, які складають дидактичну основу моделей: “Поточна модель, селективно-груповою модель, модель змішаних здібностей, інтегративна модель, інноваційна модель”.

За останнє десятиліття у навчанні проходять зміни глобальних освітніх тенденцій, які отримали назву “мегатенденцій”. До їх числа відносять:

- масовий характер освіти та його неперервність,
- індивідуальна вага особистості для громадських очікувань та норм,
- орієнтація на активне освоєння людиною засобів пізнавальної діяльності,
- адаптація освітнього процесу щодо запитів та потреб особистості,
- орієнтація навчання на особистість студента, забезпечення можливості його саморозкриття.

Педагогічна інноватика – сфера науки, яка вивчає процеси розвитку вищої школи, пов’язані зі створенням нової практики освіти. Однією зі важливих задач сучасної інноватика [6] є відбір, вивчення та класифікація необхідних знань. Менеджмент, який використовують в сфері освіти, називають педагогічним. Педагогічний менеджмент – це комплекс принципів, методів, форм і технологічних основ управління освітнім процесом, направлений на підвищення його ефективності.

Типологія інноваційних підходів до навчання може бути орієнтовано такою: підходи діляться на два основні типи, співвідношення репродуктивної та проблемної орієнтації освітнього процесу, – інновації-модернізації та інновації-трансформації.

У теорії моделювання навчального процесу присутні п’ять основних підходів [5]:

1. Професійно-змістовний: сутність навчання у період соціальної практики, передпрофесійної підготовки та навчально-практичної діяльності в моделі ситуації соціально-економічного та природно-екологічного характеру.

2. Орієнтувальний: процес орієнтування студентів в індивідуальний освітній напрям, орієнтування педагога на індивідуальні психофізіологічні особливості в період соціально-активної фази навчання.

3. Регулятивно-контрольний: процес регуляції та саморегуляції навчання, практики в соціально-похідній структурі міста: одночасно комплексна діагностика досягнень студентів та надання умов самоконтролю досягнень.

4. Мотиваційний: стимулювання навчальної, навчально-практичної, навчально-виробничої, дослідницької, винахідницької діяльності та підтримки інтересу до нього в конкурсах, на олімпіадах, фестивалях, чемпіонатах, при підготовці портфоліо, виставок тощо.

5. Тренерувальний: процес оволодіння загальнонавчальними вміннями та навичками; навички роботи над індивідуальними проектами та захист їх, навички роботи зі комп'ютерними інструментами, професійними вміннями та навичками, вміння та навички соціальної адаптації.

Практично навчальні заклади використовують лише елементи педагогічних інновацій, а подібна тенденція впровадження інтеграційних процесів в науці, в формуванні сучасного стилю наукового мислення людини та інтеграційними процесами в світі.

Отже, впровадження нових інноваційних та інформаційних технологій при використанні в роботі інноваційних підходів, окрім процесу розроблення інновацій в освіті (методики, форми, педагогічної технології, організації інноваційних процесів у сфері освіти тощо), необхідно забезпечення їх впровадження, засвоєння та подальшого супроводження в життя. Таким чином, системний комплексний підхід до впровадження інноваційних технологій навчання в елементи навчального процесу зі сучасним методичним забезпеченням, розвинутою інфраструктурою навчального процесу дозволить провести реструктуризацію навчального процесу і запровадження нових концептуальних підходів до організації й контролю.

Список використаних джерел

1. Денисенко, В. А. Инновационное направление развития современной науки об образовании [Текст] / В. А. Денисенко // Инновации. – 2006. – №3. – С. 5-11.
2. Кларін, М. В. Інновації світової педагогіки [Текст] / М. В. Кларін. – М. – Рига : Педагогічний центр "Експеримент", 1998. – С. 180.
3. Кремень, В. Г. Образование и наука в Украине – инновационные аспекты. Стратегия. Реализация. Результаты [Текст] / В. Г. Кремень – К. : Грамота, 2005. – 448 с.
4. Лазарев, В. С. Педагогическая инновация: объект, предмет, и основные понятия [Текст] / В. С. Лазарев, Б. П. Мартиросян // Педагогика. – 2004. – №4. – С. 16.
5. Полонский, В. М. Инновации в образовании (методологический аспект) [Текст] / В. М. Полонський // Инновации в образовании. – 2007. – №2. – С. 4-7.
6. Хуторской, А. В. Педагогическая инноватика: методология, теория, практика: науч. изд. / А. В. Хуторской. – М. : УНЦ ДО, 2005. – 222 с.

